

de tillige Undtagelser, idet forskellige Beværtninger, der have en mer eller mindre kommunal Interesse, falde udenfor det faste Tal af beværtningsdrivende. Hvad disse undtagne Beværtninger angaar, vil det meget godt kunne forventes, tror jeg at kunne sige — og det vil rimeligvis den højtærede Indenrigsminister ogsaa bekræfte —, at Indenrigsministeriet giver Bevilling til Udvidelse og Forandring alt efter Kommunalbestyrelsens Indstilling og Skøn over, hvad Kommunens Interesse kræver.

Med alle disse Forsigtighedsregler baade til den ene og den anden Side, baade i Retning af at beskytte enhver privat Interesse, som kunde føle sig forurettet ved Lovforslaget, og i Retning af at aabne de Ventiler, som behøves, for at det almene Liv i en Kommune ikke skal lide Skade, kan der ikke være nogen rimelig Grund til ikke at vedtage Lovforslaget og derved at indrømme Lovgivningsmagten den Favør, at det Formaal, som den forfølger, ikke paa Forhaand skal udsættes for at blive umuliggjort ved Foranstaltninger og Forholdsregler, som vilde være egnede til at bevirkte dette for lange Tider.

Jeg skal derfor i Henhold hertil indstille, at de Ændringsforslag, der ere stilledede af Udvalgets Flertal, vedtages. Det Ændringsforslag, der findes under Nr. 1, gaar kun ud paa en Tydeliggørelse. — Under Nr. 3, 4 og 6 findes de Ændringsforslag, som tilsigte, som jeg har bemærket, at aabne de tilbørlige Ventiler for, at Lovforslaget ikke skal faa mere indgribende Betydning og medføre andre Følger, end der har været tilsigtet.

Pagh: Det Mindretal, hvortil jeg hører, kan ikke erkende, at der i de foreliggende Oplysninger indeholdes nogen Begrundelse for Ønskeligheden eller Nødvendigheden af en Lov som den foreslaaede. Men Mindretallet mener tillige, at ved Siden af de Goder, som Lovens Bestemmelser tilsigte, vil den let paa flere Maader kunne krænke baade private og offentlige Interesser.

Hvad nu de private Interesser angaa, forekommer det Mindretallet, at naar Lovforslaget, som det første Stykke gaar ud paa, skal have Virkning allerede fra den Dag, det er forelagt Rigsdagen, vil det derved let kunne tilføje Folk, som have haft og have til Hensigt at etablere sig, en Skade, som de ikke have kunnet undgaa. Jeg skal erkende, at ved de Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, er der taget Sigte paa i nogen Maade at

bøde paa dette Forhold, men Mindretallet kan ikke erkende, at der selv efter deres Vedtagelse ikke skulde være nogen Fare for at krænke berettigede Interesser. En saadan Fare er fremdeles til Stede, thi selv om Flertallets Forslag vedtages, ville vi dog have det Forhold, at en Mand, som løser Gæstgiverborgerskab efter den 28. Februar, og som ikke ved noget om Tilstedeværelsen af dette Lovforslag, vil paadrage sig meget betydelige Tab, hvis han f. Eks. har købt eller lejet en fast Ejendom til Gæstgiverbrug eller købt Montering til et saadant Gæstgiveribrug. Og Indenrigsministeriet vil selv med sin bedste Villie ikke være i Stand til at dispensere fra Lovens Bestemmelser og give ham Ret til at drive Gæstgiveri med lignende Beføjelse, som hidtil har været Tilfældet.

Mindretallet mener altsaa, at det hverken kan være tilfreds med Lovforslagets Bestemmelser, ej heller med det af Flertallet stillede Ændringsforslag til Lovforslagets 1ste Stykke. Mindretallet stiller Forslag om, at der paa sædvanlig Maade ikke gives denne Lov tilbagevirkende Kraft, men at den først skal virke efter dens Ikrafttræden. — Maatte jeg ved samme Lejlighed gøre opmærksom paa, at naar der tidligere er sket Forandringer i det her omhandlede Forhold, har man ikke været saa ængstelig for den Tilstrømning, som Ædrulighedskommissionen, Regeringen og nu ogsaa Flertallet frygte vil ske, hvis man ikke tager en saadan ekstraordinær Bestemmelse. Jeg skal blot oplyse om, at den Vedtægt, der gælder for København med Hensyn til Indskrænkning af Beværternes Antal, er udstedt under 5. December 1882, men den traadte først i Kraft den 1. Januar 1883. Der er altsaa dér givet en Frist af 3—4 Uger, i hvilken man kunde løse saa mange Beværterborgerskaber, som man vilde. Københavns Kommunalbestyrelse og Regeringen den Gang vare dog ikke betænkelige ved en saadan Frist. Og da der for en 6—8 Aar siden forelaa Lovforslag her i Rigsdagen med Hensyn til en almindelig Ordning af hele Beværterpørgsmaalet, indeholdtes der heller ikke deri en saadan Bestemmelse om, at Lovforslaget skulde gælde fra den Tid, det var forelagt. Man løb ganske rolig den Risiko, at der ikke vilde ske nogen større Fare, selv om Lovforslaget blev vedtaget med de indskrænkende Bestemmelser, det indeholdt med Hensyn til at drive baade Beværter- og Gæstgivernæring.

Med Hensyn til Lovforslagets Virkning i Almindelighed kan Mindretallet heller